29/07/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜର ସ୍□ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସ୍ନେହର ସହିତ ପରସ୍ପରକୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କୁହ - ଏହା ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଇଥାନ୍ତି, ଏଠାରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ ଲଗାଉଛ - ଏହି ପ୍ରଥା କାହିଁକି ରହିଛି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକି ନା ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଅଟେ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶିବବାବା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ଅଭୋକ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭାବନା ତ ପହୁଞ୍ଚୁଛି ନା । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା, ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଭୋଗ ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

ଗୀତ**:-** ହମାରେ ତୀର୍ଥ ନ୍ୟାରେ ହେଁ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେପରି କାହାକୁ ନମସ୍ତେ କୁହାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବଦଳରେ ନମସ୍ତେ କହିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତେଣୁ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଏହାଙ୍କର ବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ଆସିବ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ ଅଟୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ତ ଦେବା ଦରକାର ନା । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେବା ହେଲା ନା । ଅନ୍ୟ କେହି ଅର୍ଥ ସହିତ ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ତାରକାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତାରକା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଆସିଗଲେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜ ସ୍□ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ନିବାସୀ ଅଟୁ । ତୁମର ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛି । ଭଲ ଭାବରେ ତୁମେ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଛ । ବାସ୍ତବରେ କୁହାଯାଇଥାଏ ମଧ୍ୟ, ମହାନ ଆତ୍ମା, ପାପ ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମା ହିଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମା ବହୁତ ଛୋଟ ଅଟୁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ଏକଥା ନା ତୁମକୁ ଜଣାଥିଲା ନା ଆଉ କେହି ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଛ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଛନ୍ତି ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବେହଦର ପିତା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଉଛି । ଭଗବାନ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତେ ମାଗୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଃଖ ହରଣ କରି, ସୁଖ ଦିଅ । ଯେବେ ସୁଖ ମିଳିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମାଗୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଦୁଃଖ ରହିଛି । ସେଠାରେ କିଛି ବି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବାବା ସବୁ କିଛି ଦେଇକରି ଯାଇଥାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରାଉଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ - ଏହି ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ସୁଖଧାମର ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସୁଖ ନେଉଛୁ । ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ କିପରି ଚାଲୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପତ୍ତି, ପାଳନା ଏବଂ ସଂହାର କିପରି ହେଉଛି ଅଥବା ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ କ'ଣ । ଏହା ହେଲା ସାକାରୀ ଦୁନିଆ, ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ପିଲାମାନେ ବୁଝିଗଲେଣି ଯେ ଆମେ ପୂରା ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଛୁ । ଏବେ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ସମୟ । ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏକଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଏବେ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ, ଏକଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଏକଥା ଅନ୍ୟମାନେ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ନ ଦେଇଛ । ନିଶ୍ଚୟ ସେ

ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳି ନୂଆ ହେଉଛି । ଏହା ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଲୌହଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ - ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ କେବଳ ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର ହିଁ ରହିବ, ସେଠାରେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ଭାରତ ଥିଲା । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ପୁରୁଣା ଭାରତ ରହିଛି । ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ନୂଆ ଭାରତ ହେଉ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ହେଉ । ଏବେ ନୂଆ ଭାରତ ଅଥବା ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ନାହିଁ । ନବ ଭାରତରେ ତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ସେହି ଭାରତରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର - ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ । ଅମୁକ ସମୟରୁ ଅମୁକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସିଏ ବୁଝାଇପାରିବେ ଯିଏ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ ତୁମେ ଆସୁଛ । ବାବା ତୁମକୁ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ସମ୍ମୁଖରେ ବି ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସୁଛ ଅଥବା ସେଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢୁଛ । ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ସମ୍ମୁଖରେ ମିଶିବା ପାଇଁ । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଶିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ କହୁଛ, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଯାଉଛୁ । କହୁଛନ୍ତି ସେ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ନା । ଆମେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟୁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛି ନା । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଅଛି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପାର୍ଟଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ଅଛି ନା । ନିରକାର ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଉଛି, ଆଉ କାହାକୁ ଭଗବାନ କହିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନ ନିରାକାର ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ମାଟିର ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ପଥରରେ କର ବା ମାଟିରେ । ମାଟିରେ କରି ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ପୁଣି ତିଆରି କରିବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ଦୁନିଆ ତ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞରେ କେତେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିପାରିବେ । ପିଲାମାନେ ତ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଶିବବାବା ଭାରତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ସନ୍ତାନ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହେଉଛ, ତୁମର ହିଁ ପୂଜା ଭକ୍ତମାନେ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରି କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯଜ୍ଞ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଛୋଟ ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ବଡ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବଡ ଧନୀ ଲୋକେ ବଡ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି, ଛୋଟ ଯଜ୍ଞ ହେବ ତ ୫-୧୦ ହଜାର ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିବେ । ଯେପରି ଧନୀ ସେହିପରି ଯଜ୍ଞ ଓ ପୁଣି ସେତିକି ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଆଉ ବାକି ସବୁ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି, ପୁଣି ସେତିକି ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଅନେକ ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛୁ ସେଥିପାଇଁ ଆମର ପୂଜା ହେଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ବାବା ଆପଣ ତ ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ଶରୀର ନେଲେ କହିବେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା । ଆତ୍ମା ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଅଥବା ପୂଜାରୀ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି କେବେ ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇବେ ଏପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶୁଣୁଛି । ଯେପରି ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଶୁଣିଥାଏ, ସେହିପରି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ-ନିଜର ଶରୀର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ସାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର, ପ୍ରେମର ମଧ୍ୟ ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରେରଣାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ମୋତେ ଯଦି ପ୍ରେରଣା ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର କରାଇବାର ଥାନ୍ତା, ତେବେ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ରଥ ନେବାର କ'ଣ ଦରକାର ଥିଲା । ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଆଗରେ ବୃଷଭ ରଖିଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଲ୍କୁଲ୍ ହିଁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥିବା କାରଣରୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଶିବଙ୍କ ଆଗରେ ଷଣ୍ଢ କାହିଁକି ରଖୁଛନ୍ତି? ଗୋଶାଳା ନାମ ଶୁଣିଥିବାରୁ ବୃଷଭ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବୃଷଭ ଉପରେ କିଏ ସବାରୀ କରିଥିଲେ! ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବ । ତାଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ଅଛି ଯେ ପଶୁ ଉପରେ ବସିବେ । କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଦ୍ରୌପଦୀ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନ ଥିଲେ, ଢେର ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି

ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଗୋଟିଏ ନାଟକ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶାଢ଼ୀ ଦେଇ ଚାଲିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନଗ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । କେଉଁଠାର କଥା କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅସରନ୍ତି କାହାଣୀ ରହିଛି । କହନ୍ତି ଏହି କଥା ଆଦି ସବୁ ଅନାଦି ଅଟେ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଶୁଣି ଆସୁଛନ୍ତି । ଅନାଦି ମଧ୍ୟ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କିଛି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏହାର କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ତୁମେ କେତେ ସେବା କରୁଛ । ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରା ଆଦି ତ ସବୁବେଳେ ରହିଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅଦଳ ବଦଳ ହେଉନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ, ଭାରତକୁ ପୁଣି ଥରେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗକୁ ଅନ୍ଧକାର କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର ମହିମା ଅଛି, ତୁମେ ଧରିତ୍ରୀର ତାରା ଅଟ । ତାରା ଅଛି ତ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ।

ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ରୁହାନୀ ତୀର୍ଥ । ତୁମେ ଏପରି ଯାତ୍ରା କରୁଛ ଯେଉଁଠାରୁ ପୁଣି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ଅଟେ, ପୁଣି ଏହିଠାରେ ହିଁ ଅମରଲୋକ ହେବ । ଦ୍□ାପରରୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ଅମରକଥା ଶୁଣୁଛ - ଅମର ଲୋକକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସବୁଠାରୁ ଅଲଗା । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି । ତାଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ କେଉଁଠି ହୋଇଥାଏ? ମଦ୍ୟପାନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଥାଏ ଯେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲୁଚାଇକରି ନେଇଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ବହୁତ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ପତିତ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପତିତ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଯାତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପଣ୍ଡାମାନେ ଯାତ୍ରା କରାଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି । ତୁମେ ତ ପବିତ୍ର ରହୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ତୁମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ରହୁଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କରିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତୁମକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବାରମ୍ବାର ଲେଖୁଛନ୍ତି - "ମିଠେ ବଚ୍ଚେ" । ଏହା ଶିବବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ । ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ବାସ୍ ଏହି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ମୁଖ୍ୟ । କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ନ ହେଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବ । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଯେଉଁଆଡେ ବି ଯାଅ ରୋଜଗାର କରିପାରିବ । ଉଠ, ବସ, ଯାଅ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥାଅ । ଏଥିରେ ତୁମର ରୋଜଗାର ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଆହୁରି ସହଜ । ଏଥିରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଥାନ୍ତି । ଭୋଗ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ତାହା ତ ପଥରର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ ନା । ଭୋଗ କାହାକୁ ଲଗାଇବା ଦରକାର? ଅଧିକାରୀ ତ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ପତିତ-ପାବନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କିଛି ସ୍□ୀକାର ହିଁ କରୁନାହିଁ । ତୁମେ ମୋ ଉପରେ କ୍ଷୀର ବି ପାଣି ମିଶାଇ ଢାଳୁଛ, ଭୋଗ ଲଗାଉଛ, କାହିଁକି? ମୁଁ ତ ନିରାକାର ଅଭୋକ୍ତା ଅଟେ! ମୋର କି ପୂଜା କରୁଛ । ମୋ ଆଗରେ ଭୋଗ ରଖୁଛ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନେ ଭୋଗ ଲଗାଇଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ବାଣ୍ଟିକରି ଖାଇଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଭୋଗ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ବାଣ୍ଟି କରି ତୁମେ ଖାଉଛ । ଏହା ଯେପରି କାହାର ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଅଟେ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଉଛୁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଅଟେ ନା । ଯାହାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଅଟେ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଭୋଗ ଲଗାଉଛ, ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଖାଉଛ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଖାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ଖାଉନାହିଁ । ବାକି ବାସନା ତ ଆସିବ ନା । ବହୁତ ଭଲ ଭୋଗ ତିଆରି କରିଛ । କହିବା ପାଇଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତ ଅଛି ନା । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଖାଇପାରିବେ । ଏହି ଶରୀର ତ ତାଙ୍କର ଅଟେ । ମୁଁ କେବଳ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ମୁଖ ହିଁ କାମରେ ଲଗାଉଛି - ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଇବା ପାଇଁ । ଗୋମୁଖ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା । ବାସ୍ତବରେ ଗୋମାତା ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ମାତା-ପିତା ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବ କିଏ! ତେଣୁ ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ

ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ରଖାଯାଇଛି । ମାତା ଗୁରୁଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଇଏ ତ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଗୁରୁ ହେବାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା କୁହନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଯେପରି ପିତା ସେହିପରି ସନ୍ତାନ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ସଚ୍ଚା ଗୁରୁ ହେଉଛ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ସଚ୍ଚା ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ରାସ୍ତା ବତାଉଛି ଯେ ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ । ପିତା, ମାତା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ, ସେଥିପାଇଁ ମନେ ରହୁଛି । ପୁଣି ଘରକୁ ଗଲେ ବହୁତ ପିଲା ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆନନ୍ଦ ଲାଗୁଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ଏହି ଉପାୟ ବତାଅ କି ମୁକ୍ତିଧାମକୁ, ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଅଥବା ବାବାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ବାବା ଅଭୋକ୍ତା ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରୁ ତୁମର ପାଳନା ହେଉଛି, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍□ୀକାର କରାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପୂଜନୀୟ ହେବା ପାଇଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେବେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ହେବେ, ତେବେ ଯାଇ ତୁମର ପୂଜା ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜ ପ୍ରତି ବା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲ ଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ନୀତିନିଷ୍ଠ ରହୁଥିବା ଲ ମେକର ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମର ନିର୍ମାତା ତଥା ନବ ବିଶ୍□ ନିର୍ମାତା ଭବ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ନୀତିନିଷ୍ଠ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନୀତିନିଷ୍ଠ ରହିପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିୟମ ଲାଗୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ସକାଳ ଠାରୁ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନର ସଂକଳ୍ପରେ, ବାଣୀରେ, କର୍ମରେ, ସମ୍ପର୍କରେ ବା ପରସ୍ପରକୁ ସହଯୋଗ ଦେବାରେ ବା ସେବାରେ କେଉଁଠି ବି ମୋ ଦ୍□ାରା ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ହେଉ ନାହିଁ ତ! ଯେଉଁମାନେ ନୀତି ବା ନିୟମର ନିର୍ମାତା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେ ବି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ନୀତି ନିର୍ମାତା ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ନବ ବିଶ୍□ ନିର୍ମାତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ମର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବା ହିଁ କର୍ମାତୀତ ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରଥମେ ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ରେକ୍ ଦରକାର, ଦ୍□ିତୀୟରେ ତା'ର ଦିଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ଏହାଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧିର ଶକ୍ତି ବା କୌଣସି ବି ଶକ୍ତି ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଜମା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯେତିକି ଜମା ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବଢିବ । ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ସଂକଳ୍ପର ବିସ୍ତାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଚାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର ।